

Vekerdy Tamás

Október 4-én 18 óra felé már nem lehetett parkolóhelyet találni a József Attila utca 59-es szám környékén. Zsúfolásig megtelt a könyvtár! Nemcsak a dísztermet töltötték meg az érdeklődő vendégek, hanem a könyvtár másik-még nem teljesen elkészült- helyiségében is ültek, álltak az emberek, hogy a kivetítőn figyelemmel tudják kísérni az ország legismertebb gyermekpszichológusának előadását.

Ahol untatnak, onnan menekülj!-idézte Vekerdy Tamás egyik nagy példaképének, Mérei Ferencnek a gondolatait. De mi nem menekültünk. Sőt! Hiába jósolta a Tanár úr, hogy egy óra 10 perc múlva jótékony szunyókálásba fogunk majd a sok beszéd hatására, még két óra múlva is alig akartuk hazaengedni Dr. Vekerdy Tamást.

Már fél 6-ra megérkezett, nem egyedül jött, Szűcs Édua is elkísérte. Luttenberger Katalin, a könyvtár vezetője mutatta be és köszöntötte őket. A Nők Lapja olvasói előtt nem ismeretlen Szűcs Édua neve. Az ő szellemes, ötletes illusztrációiban kelnek életre Vekerdy Tamás azon gondolatai, amelyeket az olvasók kérdéseire válaszolva vetett papírra. A rajzokból összeállított kiállítást a könyvtárban egy hónapon át meg lehet tekinteni. Érdeemes!

Vekerdy Tamás nem fiatalember (biztosan nem haragszik meg, ha eláruljuk: 1935-ben született!), de bámulatosan fiatalos lendülettel beszélt több, mint egy órán keresztül, papír, cetli, vázlat nélkül. Nem tudálékosan, hanem mindenki számára közérthetően, mégis választékosan, szemléletesen, humorosan-folyamatosan lenyűgözve és állandóan megnevetetve a hallgatóságát. Állításait tudományos kísérletek eredményeivel vagy egyszerűen a mindennapi életből vett helyzetek elmagyarázásával támasztotta alá. Az előadás után záporoztak a kérdések. Jól nevelten egymás kezébe adtuk a mikrofont, pedig a Tanár úr azt mondta, nem kell jelentkeznünk, mint az iskolában, nyugodtan bekiabálhatunk. A káosz elkerülése végett aztán „sorszámot kaptak” a kérdezők.

Az óvodás kortól kezdve az iskoláskoron keresztül a kamaszkorig jutottunk a problémák megbeszélésével. A megbeszélés szó természetesen költői túlzás, hiszen ilyen rövid idő alatt csak néhány-de igazán nagyon fontos-kérdést sikerült érintünk.

Egy kis ízelítő:

A felmérések szerint az óvodásoknak (bár az óvoda a legkiválóbb intézmény a gyerekek számára) a legszebb pillanatot az jelenti, amikor értük jön a szülő.

Hazafelé menet hadd rugdossa a gyerek a kavicsot, nem baj, ha elkopik a cipőcskéje! Az egészséges gyermek estére mindig koszos és szakadt a ruhája.

Viszont ne rugdossa a szüleit, és nem kell neki megmagyarázni, hogy miért! Egyszerűen nem!

Meséljünk! És ha lehet fejből! Mindennap meséljünk!

A gyerekek másszanak fára!

Ha nagyon leterhelik a gyereket az iskolában, legyünk cinkostársai, segítsünk neki: diktáljuk le a 77. matematikapéldát! Egyébként az iskola a gyerek dolga. Ha otthon felejtí a tornazsákját, ne vigyük utána! Majd másodjára, vagy harmadjára, de lehet, hogy csak negyedjére-ha netán még akkor sem, akkor ötödjére, de hatodjára már biztosan magával viszi!

A neves pszichológus nem ért egyet a kábítószer fogyasztók kriminalizálásával. A legelterjedtebb drog Magyarországon az alkohol. De akkora üzlet, hogy nem lehet betiltani. Egyébként már Pázmány Péter azzal érvelt a XVII. században, hogy aki bort iszik, abba belemegy az ördög-de aki nem iszik, abban már benne van!

Ikertesókat lehetőség szerint különböző óvodai/iskolai csoportba írassunk!

Sajnos a mostani iskolai átalakítások előtt nem kérték ki a neves pszichológusok véleményét. . Hogy is adhatná a nevét egy gyermekekhez értő szakember az olyan döntésekhez, hogy egy első osztályos kisiskolásnak legyen 6 órája?? !! stb.

Ismét köszönetet érdemelnek a Hegedüs Géza Városi Könyvtár dolgozói, hogy létrehozták ezt a tartalmas és színvonalas programot. Látszott rajtuk, mennyire örülnek a rendezvény sikerének. Mosolyogva pakolták utánunk a székeket -péntek este 8 óra is elmúlt-, pedig még szombaton is nyitva tartanak. És akkor is mosolyogva fogadnak bennünket!

Hontváriné Haraszi Katalin